

Κείμενο : Η μετα-ολυμπιακή Ελλάδα των «άλλων» (απόσπασμα)

Τέσσερα χρόνια μετά τη «μεγάλη γιορτή» - Από τις μεγάλες προσδοκίες στο ρευστό (και αφτιασίδωτο) «εδώ και τώρα»

... Αλλά αυτή είναι η δικιά μας Ελλάδα, η Ελλάδα που φτιάχνουμε στο δικό μας μυαλό, ζώντας από πολύ κοντά τις αντιφάσεις, τις παραμορφώσεις και τα καθημερινά θαύματα ενός μικρού τόπου. Η Ελλάδα με τα δικά μας μάτια. Υπάρχει, όμως, και η Ελλάδα των «άλλων». Για την ακρίβεια, η Ελλάδα όλων των «άλλων», όπως διαμορφώνεται μέσα από πολύ πιο σύνθετους μηχανισμούς παραγωγής και αναπαραγωγής αντιλήψεων, στερεοτύπων, μύθων. Ποια Ελλάδα, λοιπόν, υπάρχει εκεί έξω, τέσσερα χρόνια μετά τους Αγώνες της Αθήνας; Είμαστε μία ελκυστική «ιδέα» σαν χώρα; Επιβιώνουν τα παλιά κλισέ; Θα μπορούσε κανείς να μας πάρει στα σοβαρά και να σκεφτεί να φτιάξει εδώ τη ζωή του; Πολύ φιλόδοξα τα ερωτήματα και απειροελάχιστο το δείγμα που προήλθε από μία ανώνυμη δεξαμενή ανθρώπων, με μικρότερη ή μεγαλύτερη «ελληνική» εμπειρία πίσω τους.

Τοντ Πιρς

Έλλειψη επαγγελματισμού

Ο Τοντ Πιρς ήρθε στην Ελλάδα το 1994, σ' έναν από τους πρώτους σταθμούς της διπλωματικής του καριέρας. Σήμερα έχει επιστρέψει στην Ουάσιγκτον. «Πριν έρθω και εγκατασταθώ στην Αθήνα είχα μία πολύ εξωραϊσμένη εικόνα της Ελλάδας με νωχελικά μονοπάτια που οδηγούσαν σε ωραίες παραλίες, πολύ πράσινο και υπέροχα ανακαινισμένα νεοκλασικά σπίτια. Η χώρα αποδείχθηκε τελικά πολύ ομορφότερη σε σχέση με τις αρχικές μου προσδοκίες και η Αθήνα πολύ πιο άσχημη. Οι Έλληνες έμοιαζαν να μην έχουν συνείδηση του τι έχουν στα χέρια τους, σαν να ήθελαν να καταστρέψουν τη χώρα τους πετώντας σκουπίδια στο δρόμο ή χτίζοντας αποκρουστικά σπίτια σχεδόν παντού. Ταυτόχρονα, συνάντησα πολλούς ιδιαίτερα ευγενικούς, έξυπνους και γενναιόδωρους ανθρώπους».

Προσαρμόστηκε γρήγορα στον ελληνικό τρόπο ζωής και αυτό το κομμάτι του λείπει κάθε μέρα. Αντίθετα, δεν προσαρμόστηκε ποτέ στον τρόπο δουλειάς στην Ελλάδα. «Για να είμαι ειλικρινής, διαπίστωσα μία τεράστια έλλειψη επαγγελματισμού: στην ακαδημαϊκή ζωή, στη δημοσιογραφία, στα καταστήματα. Η ιατρική περίθαλψη ήταν εκπληκτική, αλλά μιλάμε για την εξαίρεση. Όταν μιλούσα με Έλληνες φίλους μου για τις εμπειρίες τους στον επαγγελματικό τομέα, έμενα με την εντύπωση ότι υπάρχει πολύς κόσμος που προσπαθεί να ξεφύγει χωρίς να πληρώνει όσα του αναλογούν ή χωρίς να τα πληρώνει επαρκώς. Επίσης υπάρχει έλλειψη συνέπειας, πολλοί άνθρωποι σου υπόσχονται διάφορα και στο τέλος δεν κάνουν τίποτα». Θα ερχόταν να ζήσει μόνιμα αλλά μόνο ως συνταξιούχος, που ακόμα είναι μία πολύ μακρινή προοπτική. «Εως τότε θα την επισκέπτομαι όσο πιο συχνά μπορώ». Στην τελευταία του επίσκεψη στην Ελλάδα βρήκε μία Αθήνα «πολύ πιο καθαρή, πιο εύκολη, πιο κοσμοπολίτικη».

Του Δημητρη Ρηγοπουλου

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

1. Ποια άποψη για την Ελλάδα και τους Έλληνες προβάλλει ο αφηγητής στο πιο πάνω κείμενο και με ποια επιχειρήματα την υποστηρίζει ;

2. Συμφωνείτε μαζί του ή όχι ; Υποστηρίξτε τη δική σας άποψη .